

ПЛЕВЕНСКИ ИЗВЕСТИЯ

Avis de PLEVNA

ВѢСНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ, ЗЕМЛЯ И ИДУСТРИЯ.
НАРОДНО—ЛИВЕРАЛЕНЪ ОРГАНЪ.

Свѣтлината е най голяма носителка на прогрѣса, тамъ гдѣто тя владей тѣмнината нѣмей.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТОТИНКИ.

Излиза периодически. Абонаментъ за вѣсници: 40 броя 2·40 л., 20 броя 1·50 л., Странство 40 броя 5 л. 20 броя 3 лева всичко вѣ прѣдплата. Абонамента се приема въ пощенски или гербови марки. На Градскѣ и Селекитѣ Общини отъ Плевенското Окружие, вѣстника се испраща даромъ. Всичко що се отнася до вѣстника се испраща до Администрацията му, която се помѣщава въ Търговското Бюро на г. г. Т. Карабелювъ & Юр. Кочовъ (ул. „Александрова“ № 458.) Неплатени писма не се приематъ. Необнародувани рѣкописи отъ Редакцията, не се поврѣщатъ. За публикуването на разни обявления се плаща по споразумение.

ЗА ЗНАНИЕ

Съобщаваме че администратора ни г. Александъръ Г. Златаровъ отъ 23 т. м. ще тръгне по събираніе абонаментъ отъ абонатите ни за текущата година, а така сѫщо ще записва и нови абонати за вѣ бѫдащѣ. Молимъ всички приятели и абонати, да иматъ пжлно довѣрие къмъ него и го улъсняватъ вѣ събираніето на абонамента и записваніето нови абонати за вѣстника ни, който отъ до сега излѣзлѣтъ му броеве се вижда, че ще се държи на независема нога и ще бичува всички несправедливости и вандалщици, вършени отъ кого и да било.

При това съобщаваме, че тѣзи отъ г. г. досѣгашнитѣ ни абонати, които не желаятъ да получаватъ вѣстника ни напредъ, нѣма освѣнѣ да заявятъ на администратора ни, като сѫщеврѣменно му поврѣнатъ до сега полученитѣ имъ броеве или ако вѣ случаи не сѫ ги запазели да ги заплатятъ по 6 ст. броя, 5 ст. цѣната му и 1 ст. пощенски разноски, които сме направили по испращаніето му, слѣдъ което ще бѫдатъ изличени отъ списъка на абонатите ни.

Тѣзи г. г. абонати, които си платятъ цѣлия абонаментъ за до края на годината (40 броя) лева 2·40 ст., освѣнѣ гдѣто ще получатъ за получената сума, редовно подпись отъ него расписка, но ще получатъ и подарькъ отъ редакцията ни по единъ екземпляръ отъ Хигиеническия календарь на списанието „Здравието“ вѣ гр. Видинъ за 1904 год.

Вѣстника ни е гарантиранъ съ редовното си излизане до края на текущата година и при каквито и да е обстоятелства, абонатите ни ще получатъ по 40 броя до края на годината.

Освѣнѣ това явяваме, че редакцията ни е взела сериозни мѣрки за бѫдащето подобреніе на вѣстника ни, вѣ всѣко отношение, тя е влѣзла вѣ сношение и съ Софийските карикатуристи и отъ 20-и брой на татъкъ ще дава вѣ всѣки брой на 1 страна, по една малка ка-

рикатура изъ живота на гражданинъ отъ гр. Плевенъ и Окружието му.

За да се избѣгнатъ всѣкакви грѣшки и недоразумѣнія за вѣ бѫдащѣ, съ даванието на обявленія и др. за вѣстника ни, който е най распространеній вѣстникъ вѣ градътъ и окружието му, отъ което се явява и най удобенъ за публикуването на разни обявленія и реклами, то нека се знае, че редакцията и администрацията ни се помѣщава вѣ кантората на Търговското Бюро на г. г. Т. Карабелювъ & Юр. Кочовъ (ул. „Александрова“ № 458) а се печати вѣ печатницата на г. г. Димитровъ & Игнатовъ.

Тѣзи отъ г. г. абонати, както отъ града, а така сѫщо и отъ навѣнѣ, които не ни внесатъ скромната абонаментна стойност лева 2·40, която се приема вѣ пощенски и гербови марки, най късно до излизането на 12-и брой, ще спремъ по нататъшното испращане и ще ги изличимъ отъ списъка на абонатите си.

Редакцията.

Д-РЪ ХАДЖИ ИВАНОВЪ
Лѣкува Кожно-венерически болѣсти.

3—10

Една вѣлика нужда.

Всѣкой, който има работа съ товарение храни, яйца, птици и др. артикули отъ нашето народни стопанство, прѣдназначени за износъ изъ дѣржавата ни, вѣрваме ще е съзналъ голѣмата нужда отъ товарни вагони. Слѣдъ прокарването на така наречена централна желѣзно-пжтна линия, която свързва единий край на страната ни съ други, никой неможе да откаже, че търговията ни, особено съ казанитѣ по горѣ производствения, почна съ гигантски крачки да напрѣда и ако вѣ първите 2—3 години нуждата отъ вагони не бѣ така чувствителна, съ тѣчение на врѣмето, днесъ вече тая нужда е повече отъ вѣлика.

Фактъ е, че за постройката на желѣзно-пжтните линии у насъ, се израсходваха съ стотини милиона лева, обаче, за да могатъ тия линии да принесатъ очакваната полза, неясни ни се вижда липсата отъ нуждни подвиженъ материали, за който не се ис-

пользоватъ на врѣме отъ кждѣто трѣба съответствующите мѣрки, за прѣдаването на това зло, нашата почти вѣзраждаща се търговия, рискува да бѫде задушена. Нѣма съмнение, че за прѣуспѣването на търговията вѣ страната ни и поставянието ѹ на ѹгодъ приблизително такива начала на каквито е поставена тя вѣ всички почти Европейски дѣржави и за постигане на което би трѣбало и князъ, и правителство, и всички ржководящи кржгове вѣ страната ни да се стремятъ, първо и най сѫществено условие казвами сѫ добритѣ пжтни съобщения. Неупоримъ фактъ е, че вѣ страна кждѣто търговията е развита, вѣ пълната смисъль на думата, тамъ земедѣлие, скотовъдство и всички други отрасли на народни поминъкъ сѫ вѣ най цѣвѣтуше положение а като естественно послѣдствие отъ това слѣдва да се разбѣре, че народътъ вѣ тази страна просто блаженствува. Съ прокарването на централната линия, най производителните центрове вѣ страната ни сѫ почти свързани вече, тъй че, пжтните ни съобщения, горѣ долѣ, не сѫ лоши, обаче, за да могатъ тия съобщения да принесатъ ония ползи, за каквито сѫ прѣдназначени, необходимо е набавянието съобразно съ нуждите на страната, вѣ достатъчно количество подвиженъ товаренъ материалъ, като, вагони, машини и пр., безъ които жертвитъ направени за постройката на съобщенията, си нѣматъ абсолютно никакво значение.

И наистина, каква полза както за дѣржавата, така и за населението може да се очаква отъ добри и модерни желѣзопжтни линии, които сѫ лишени отъ необходимите товарни вагони, машини и пр.

Фактъ е, че за постройката на желѣзно-пжтните линии у насъ, се израсходваха съ стотини милиона лева, обаче, за да могатъ тия линии да принесатъ очакваната полза, неясни ни се вижда липсата отъ нуждни подвиженъ материали, за който не се ис-

ползватъ на врѣме отъ Богъ знай какви сумми и ако нѣкакви икономически съображенія сѫ ржководили онни вѣ ржцѣ на които се е намирало до сега желѣзнопжтно дѣло у насъ, това е повече отъ непростимо. Ако отъ бюджетните срѣдства на дѣржавата ежегодно, се бѣха отдавали по 500,000 л. за тоя материалъ до днесъ щѣхме да имаме много нѣщо.

Казахме го и пакъ повтаряме, че всѣкой които има работа съ товарение цѣли вагони, било за износъ, било за принасяние вѣ вѣтрѣнѣстъта на страната, разни храни и др. произвѣдения ще е испиталъ горчивината отъ липсата на вагони. За всички товарачи повече отъ илюзорно е да се вѣрва или да се разсчита, че ще се даде вагонъ нѣкому на първо поискване. Обикновено, за да се удостои нѣкой съ вагонъ, за това обязательно трѣба да чака 4—5, а често пжти и 10 дена, особенно отъ нѣколко врѣме насамъ. А вѣ 10 дена какво не става? Спадането е неминуемо, особенно ако продадените произвѣдения иматъ условенъ срокъ за прѣдаването имъ, както обикновено се прави търговията съ яйца и птици, за което не е злѣ ако кажемъ нѣколко думи за начина на продажбата на тия артикули. Общеприето е, било у насъ, било вѣ странство по яйцарството, щото когато некой ще оферира нѣко му 1 или 2 вагона стока, изрично да опрѣдѣли срокъ за прѣдаване на стоката, който не бива много дѣлъгъ.

Случва се и то много често, поради оскждностъ на вагони оферанта да неможе вѣ опрѣдѣленій срокъ да достави стоката и вѣ такъвъ случай, особено при спадане на цѣните, куповача прѣспокойно му прави значителни отбиви при исплащане стойностъта на стоката, безъ да се гледа на това, че причината за непрѣдаването на стоката вѣ означеній срокъ, е била независима отъ волята на продавача. А тѣзи отбиви сѫ отъ естество такова, щото по нѣкога отвличатъ и частъ отъ капитала. Тѣй че търгов-

цитъ които се занимаватъ съ тоя родъ търговия често, и то много често, съ изложени на явни загуби, простиращи отъ оскъдността на товарни съждове по нашите желѣзници и ако това продължава за въ бѫща ний ще тръбва да се простимъ съ тоя родъ търговия и да я оставимъ въ ръцѣтъ на неканението наши гости — Австр. еврей, на които начинатъ на тая търговия е поставенъ на такива начала, щото да могатъ да противостоятъ на тия непрѣодолими за нашите Българи прѣпятствия. А то ще рече ний да хранимъ кравата, а другъ да дади млѣкото ѹ.

Не своеуврѣменното прѣдаване на стоката има освѣнъ влияние върху цѣната ѹ, но то има и още и тая лоша страна, че търговцитъ въ странство имайки прѣдъ видъ бавното и не на врѣменното пристигане на Българската стока никога не плащатъ сѫщински борсови цѣни, защото не съ гарантирани че ще могатъ да ги постигнатъ. А непостиганието положителнитѣ тѣкущи цѣни отъ страна на нашата стока въ Европейскитѣ пазарица еднакво срѣдно се отразява както върху търговцитъ, така и върху самитъ производители.

Отъ всичко казано до тукъ става, вече явно за вѣкиго, че нуждата отъ увеличаване чисто на товарнитѣ вагони и локомотиви е повече отъ належаща. Това вече както се вижда е съзнако и самото Министерство на общите сгради, птицата и съобщението и ний виждаме, че дирекцията на Българ. Държавни Желѣзници съ обявленето си отъ 13-ий того подъ № 6606 обявява за 17 идущий Мартъ н. г. търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣприемачъ доставката на 6 товарни локомотиви и 50 товарни покрити вагони.

При все, че това число за сега сравнително нуждата е много скромно, обаче, това е до нѣйде повече отъ утѣшително, защото крачка напрѣдъ къмъ цѣльта се прави и нѣма съмнение, че ако всѣка година се доставляватъ по нѣколко такива вагони, то подиръ нѣколко години ще имаме достатъчно количество товарни вагони и безъ особени спѣнки ще можемъ да посрѣщаме всички нужди по износътъ на нашите производствения.

Дано бѫдемъ послушани.

ЯПОНИЯ

Нипонъ или Острайхъ съ купъ големи и малки островчета на севѣръ отъ Корея и Руска Азия, които лежатъ мѣжду 26°40'—50° севѣрна ширина и

129°—146°50' источна ширина, на които брѣговетъ се мянятъ отъ Корейскитѣ проливи и Индийския и Атлантическия океански води — тия острови съ известни на свѣтъ Японската държава на Крайния истокъ. Тая Японска държава е съставена отъ четири главни яйцеобразни острови, а именно: Нипонъ, Киусу, Сифукъ и Иессо и съ цѣлъ редъ малки островчета на брой отъ 3800 съставляващи едно земно пространство отъ 402,799 кв. километра. Тая Японска земя е пълна съ възвишени планини, на които често господарствува снѣгътъ. Най високия снѣженъ връхъ е известенъ подъ името Хакузанъ или Белъ връхъ и достига на една височина отъ 2536 метра надъ водното равнище. Най голѣмитъ върхове съ дѣйствителни и огаснали вулкани, които съ бѣзвели вулканически отломки на Транитъ, Гнаисъ, Кристалически шифри, Сиянитъ и пр. Най голѣмата планина лежи надъ голѣмия островъ Нипонъ. Отъ тѣзи вулканически бѣрда изглежда да е красивиятъ вулканъ Фусияма, който лѣжи къмъ источното крайбрѣжие на една височина отъ 3729 м. По честото землетресение, което се срѣща въ Япония съ накарали жителите да правятъ къщите си на единъ етажъ. Въ Япония прѣбладава често наводнения, а най много въ началото на пролѣтта.

Отъ снѣжните планини се разрушаватъ главно рѣките: Тоне, Шинано и Кисо-Гава. Климатъ е доста разнообразенъ. Огъ севѣръ къмъ западъ непостояненъ, а главно студенъ. Въ Наказаки, който 1 градусъ на севѣръ лѣжи отъ Александрия надъ снѣгъ, а въ м. Декември до Януарий даже водата доста замръза. Въ Юлий и Августъ температурата се въскачва до 37 $\frac{1}{2}$ С. надъ нулата. Мяглата почти винаги е изобилна въ Япония и въ годината чисти свѣти дни се изброяватъ до 190. Земни богатства се срѣщатъ желѣзни и мѣдни руди, а отъ гориватъ материали въглища както и петролейни извори се срѣщатъ въ долината на Нигата и на сападния брѣгъ отъ Нипонъ. Тѣзи извори съ наети и транспортиратъ отъ Европейски компании. Огромнитѣ лагери отъ въглища се намѣрватъ въ Иессо. Отъ животинското царство се срѣща: заецъ, малки елени, дивата свиня, антилони, лисица и на западна Япония маймуни, вълци и единъ видъ мечки. Отъ птиците се срѣщатъ: змии и гущери, а отъ насѣкомите: пеперуди. Отъ морските животни въ изобилие са: миди и особено пергени, костенурки, ради, корали, морско куче, китове, морска мечка, морски лъви, херинги, сърдели, ягула и отъ домашните животни съ: коитѣ една особенна малка раса,

но твърдѣ издръжлива и ги изнасятъ много за Китай, котки и кучета съ на особенъ обичъ въ Япония. Камила, слонъ, магаре и катъръ съ неизвестни за Япониятѣ. Чай въ Япония се развѣжа между 33 — 300 севѣрна ширина. Японския чай конкурира винаги Китайския и се твърде много изнася. Главната храна за Япония е ориза. Плантаціите на ориза съ сѫщесни. Жито, ячменъ и др. прѣвъходно виреятъ и се култивиратъ. Чудесно голѣмо производство става на всичките видове зеленчуци, които ний употребяваме. Тютюна се най много култивира въ Нипонъ и Киузу. Камфора въ голѣмо количество произвѣжда и Япония търгува съ цѣлия свѣтъ съ него. Япония е гориста страна и малко внимание обрѣща на плодовитите дръвчета и на лозата.

Народонаселението въ Япония до 1872 година е достигнало до 33,119,825, а къмъ 1875 год. е станало 33,300,672, т.е. отъ тогава до сега е значително нараснало. Япония е нараствала постепенно отъ едно съмѣшение на Китайци и Малайци. Японцитъ съ желти, а Японките червени — бѣлѣзникави. Очите имъ съ тѣсни и къмъ носътъ тѣсно цѣпнати, а носътъ тѣнъкъ и късъ. Бузите са пъкънали и косата гъста и черна. Хранятъ се малко съ мясо и по-вече съ оризъ, а най обичатъ граха и зеленчуци.

Отъ птиците обичатъ ликьоритъ, шампанската и едно специално птиче маракине.

Облѣклото на Японцитъ е различно, а най обикновенна носия е дѣлга интерия прѣпасана съ широкъ коланъ и панталони отъ легътъ и ширенъ платъ. Голѣмо внимание не даватъ на облѣклото си и най обичния имъ цвѣтъ е черния и отворено червено. Траурната цвѣтъ у тѣхъ е бѣлиятъ. Обуватъ се съ чорапи и съ сандали пригответи отъ слама и дѣрво. Прѣститъ на краката имъ съ подбити за украшение на кракътъ. Женското облѣ克ло е подобно на мажкото само, че съ широки рѣкави съ разни ширени накити отъ коприна. Въ 1872 год. единъ царски ферманъ се е заповѣдало щото дамите отъ по висшето съсловие да носятъ косата си начесана както Европейските дами. Японцитъ съ твърде наизни и весели и обичатъ игри. Инструменти за танцуване най много употребяватъ циграта и флегете. Къщите съ повечето дѣрвени и безъ масивни вътрѣшни раздѣления, тия вътрѣшни пространства се дѣлятъ съ стѣни отъ книги разноцѣнни. Потонътъ (дюшемето) се състои отъ напластване на оризена слама отъ 10—15 см. дебѣлина. Огнищата съ въ срѣдата на къщата изгответи отъ керчи. Въ къщите на Японцитъ владѣе винаги пълна чистота. Улиците и къщите съ подъ планъ и при всѣка къща има градина.

Главниятъ градъ на Япония е Токио или Iedo, а по рано на

Микадото е била резиденцията Kioto.

Религията не е еднобожието въ Япония а главната и официалната религия е Sintoismus, което се състои отъ Sin, „Духъ“ — „Богъ“ и то — „Законъ“, тѣхните божества, които управляватъ вселената, спорѣдъ тѣхното учение, съ изображени въ человѣчески фигури и други нѣкога тѣла отъ които виждатъ полза и вреда. Каго главно божество съмѣтъ и слънцето, което съ своята си топлина облагодѣтелствува свѣтъ и като права линия на производство отъ него съмѣтъ тѣхния Камѣ тѣхния националенъ свѣтий. Слънчевия „Ками“ спорѣдъ Японското учение, е образувалъ свѣщената царска династия и винаги въ Япония царятъ (Микадото) се почита като свѣщенъ и наследникъ на небето. Черковитъ (тэмвалигъ) съ съврѣшенно пусти, вътрѣ безъ никакви декорации, а само се намѣрватъ изъ тѣхъ огледала, които съ символи за явяванието на божеството. Богомолци редко посѣщаватъ черквата. Религията е сполучила да подчини Японцитъ на покорство и уважаване единъ къмъ дуги. Попове Япония има доста подъ название Шау, които ужасно дѣржатъ народа въ тъпоумие. Слѣдъ 552 година подиръ Христата въ Япония, се е принесло отъ Китай религията на Будистите, която религия признава божествата уподобени на человѣческо тѣло въ разни форми известни подъ думата „истукани“. Между учениците Японци се е усвоило и признато учението на Конфуций и „Лаотзе“. Отъ тия горни четири религии появили съ се още сумно разни съкти. Мисионерите не ги гледатъ туземците съ доброоко.

Слѣдва.

Хубертосъ.

ПѢСЕНЬ

† Ст. Стамболовъ.

Я слушайте мили братя,
Да чуйте словото ми:
Прѣзъ Юлия азъ загинахъ
Отъ злодѣйските рѣци.

Ахъ недѣйте ме осаждда,
Нищо зло не съмъ сторилъ
Трудилъ съмъ се за народа,
За народни правдини.

Измѣнъ конституцията,
На чл. 37 и осми,
И овѣнчахъ България,
Съ законенъ господарь.

Нека той днесъ да царува,
Князъ Борисъ Търновски,
И народа да ликува,
Съ православенъ господарь.

Тѣлото ми ще изгни,
Въ тая черната земя,
Душата ми ще блаженствува,
Вечно на тозъ бѣли свѣтъ.

Мень памѣтникъ ще въздигнатъ,
И на него ще надпишатъ:
Тукъ почива мѫченикъ
Мѫченикъ Стамболовъ.

На гробътъ ми ще изникнатъ:
Божуръ, цвѣти и лалета,
Войниците ще се кичатъ,
Въ най блаженни врѣмена.

МѢСТНА ХРОНИКА

Денът 19 Февруарий—Освобождението на България, тая година се отпразнува въ градът и доста безщумно, защо това така, не можахи да си обяснимъ. Тоя именно ден тръбва да се празнува както се слѣда, защото той е денът въ който се е рѣшила сѫдбата на България за свободенъ политически животъ. Да, на 19 Февруарий се останови завѣтната за всѣи Българи Св. Стефанска България, която обѣнише въ граници си Македония и Одринския величие. Но отъ зависи на свойтѣ инициативи тя бѣ распомъсана на 5 части въ Берлинъ, отъ които двѣте части а именно Сѣверна и Южна България се съединиха въ 1885 год., а другите части пъшкат още подъ настука на Турци, Сърби и Ромъни.

Сутринта имаше молебенъ въ съборната църква „Св. Николай“ при присъствието на малко или по добре да кажимъ никакви граждани и граждани, ученици и ученички заемаха тѣхните мѣста. Слѣдъ отпускане на църквата Д. Началикъ г. Генералъ Майоръ Христовъ поздрави войниците на площада предъ църквата и съ това се свърши цѣлата цѣрковна. Прѣвъ цѣлия денъ дюгейните бѣха затворени и макакени съ трицѣтина народни знамена, които даваха до нѣйде празничнъ видъ на градът ни.

На 14 т. м. се отпразнува въ градът и рожденниятъ денъ на Н. Ц. Височество Български Князъ Фердинандъ I. Празника се отпразнува безщумно и скромно, така се отпразнува въ цѣла България по изричната заповѣдь на Н. Ц. Височество понеже е I-та седмица отъ настхепния постъ. Сутринта се отслужи отъ мѣстното духовенство, въ Съборната църква „Св. Николай“ молебенъ при присъствието на доста граждани и граждани, всички г. г. офицери отъ мѣстния гарнизонъ и всички държавни и общински чиновници въ градът и. Прѣвъ цѣлия денъ се развѣхаха изродните трицѣтина знамена, които даваха празничнъ видъ на градът и.

Нашия уважаемъ ръ на Пр-го д-ръ П. Стойковъ, още съ вѣтвяването си е рѣшилъ да тури въ редъ до извѣстна степенъ нашето до съга покварено правосѫдие. Да искази това ни дава поводъ примѣщанието на Прѣдѣдателя на Окр. Съдъ г. д-ръ Н. Карапурдановъ, който въ послѣдно време бѣ обѣрилъ сѫда на джорожуна и гдѣ да си имаше забравенъ дѣла по фалшиви ижлоимощи, вѣстановяване правата на д-ръ „Нива“ и разни други се рѣшиха и той горѣ доло може да се отплати на благодѣтеля си Табаковъ, който ни казаваше че искалъ за Прѣдѣдателя г. Карапурдановъ и за Прокуроръ г. Савиновъ, защото тѣ щѣли да му ператъ кардиналъ ризи и наистина може да си каже че ги и поспраха. Съ прѣратяване на дѣлото по фалшивите ижлоимощи ми дадоха възможност да грабни повече отъ 10,000 л. отъ друга страна отъ управниците на дружеството и 300 акц. отъ д-ръ „Нива“ то не е малко и то въ скоро време. Не напразно тича бай Табаковъ да телографира да задържи обичния си Карапурдановъ за прѣдѣдателъ на сѫда. До колкото узинахъ телографирао е отъ всички Плѣвенски прѣдѣставители, съ исключението на г. Славовски, да се задържи г. Карапурдановъ на мѣстото си, даже Никополски Прѣдѣдателъ г-н Ив. Майдиковъ и г. Директора на д-ръ „Нива“ ходили чакъ въ София да дѣйствува, но както слушаме не минадо и не доурѣдимъ имъ работи и дѣла ще се гѣдатъ отъ новия прѣд-

ѣдателъ на сѫда. Г-нъ Карапурдановъ го мѣстятъ за Подпрѣдѣдателъ въ Търиово, а за Прокурора както слушаме, щѣли да го взематъ въ София, за особиагъ поръчания, понеже билъ много походящъ за тая длѣжностъ.

Въ Недѣля на 15 т. и. уважаемъ г. д-ръ Хаджи Ивановъ, по покана отъ учителъ д-ръ „Бр. Миладиновъ“ въ градът и държа въ салона на д-ръ „Съгласие“ рефератъ по „Алкохолизма“. Салона бѣ прѣпълненъ съ граждани и граждани, които съ вниманіе изслушаха г. д-ра, който истѣки велико нагледно по тоя отъ го лѣна важностъ общественъ въпросъ. Публиката исказа своите благодарности на г. д-ра съ живѣтъ си и продолжителни рѣконалския при свѣршиването на реферата си. Прѣвъ видъ голѣмата полза, която ще извлече обществото отъ този рефератъ на г. д-ръ Хаджи Ивановъ, редакцията ни се отнесе и поискала бѣлѣжи отъ реферата на г. д-ра които ще отпечататъ въ единъ отъ слѣдующите броеве на вѣстника, за общо ползваніе.

Г-нъ д-ръ П. Ив. Стояновъ се е ангажиранъ прѣвъ женското д-во въ градът и да държи скважини, прѣвъ членкитѣ и не членкитѣ—граждани, по гѣданието на рагене войници прѣвъ време на война. Не отъ малка важностъ и интересъ сѫ този родъ сказки, а особено по днешните времена, когато се очаква денът въ който тѣзи настѣнія и скважини на г. д-ръ Стояновъ ще се укажатъ необходими нужди, и ий похваляване благородната инициатива на жен. дружество и готовността, която имъ е указалъ г-нъ д-ръ Стояновъ, който не жали труда си и принесе извѣстна обществена полза. Това като е така не остава, освѣти по свободните наши съграждани да посѣщаватъ редовно тия сказки, които ще сѫ отъ голѣма важностъ и интересъ.

Търговското въ градът и дружество е наредило да има единъ пътъ въ седмицата въ Петъкъ вечеръта срѣща между членовете—търговци. Въ тия срѣщи, които вече имаше иѣконо се четъръ разни реферати по търговията и общи и ставатъ разисквания по тѣхъ отъ присъствищите членове. Тия срѣщи сѫ доста полѣни за нашите търговци и занаятчи, понеже тѣ въ тѣхъ ще могатъ да уважатъ много полѣни работи, и желателно е да ги посѣщаватъ редовно Прѣвъ време на срѣщата всѣки е свободенъ да поискъ отъ присъствието каквото пътие му се пие и се илаща по обикновенитѣ цѣни.

Другарска срѣща. На 18 т. и. вечеръта, Туристическото въ градът и дружество, има въ читалищия салонъ другарска срѣща. На срѣщата не биде се много явиха отъ поклоненитѣ но срѣщата излезе доста сполучлива и вѣсела.

Расправятъ че нашия философъ прѣдѣдателя по освѣтлението на градът и, билъ много ни се разсърдилъ за исказенитѣ отъ насъ иѣконо думи по освѣтлението и изобщо какъ се извѣрива то отъ него, чутъ ли не той щѣль да ни уничтожи изъ дѣло. За цѣлъта се биле събирали въ община и слѣдъ дѣлги разисквания по между тѣници, имало и една малка свѣтлина; биле рѣшили тия приятели коренио да ни присъдватъ. Ний имъ похлеваваме добъръ частъ и бѣгаша откровена дѣятелностъ въ дѣловията имъ, не се боимъ ни най малко. Такъ повторяме да кажемъ че ний ще стоимъ гордо и неустрашимо на поста си до послѣдниятъ часъ, а на г. философа повторно ще заявяваме, че съ кражби и поежи всѣки може да печели, а да го видимъ съ честенъ трудъ какъ е. Ако се обади С. Хаджи Нешковъ отъ гроба знаемъ ли какво ще стане, па ако се обади и Хр. Ат. Гѣрковъ отъ Манихурия и се покажатъ

отъ негдѣ иссенитѣ или взетитѣ отъ него за зноимни чати, неизвѣдъ какво ще стане. Съ печение кебапчета и продаване по за 5—10 пари вино се не печели лесно, а може само да се прихраи човѣкъ. Друго яче се печалять тѣ, но се пази че и драгоценъ имъ има! Съ тебъ често пихи ще се срѣща на това място, а сега за сега обрѣща сериозното внимание на Плѣв. град. управление да застави предприемача да испытува въ тъчъ посемитѣ условия по освѣтлението на градът и и го застави да пали вѣчъ рано фенеритѣ, щомъ почне да се смрача, а сутринъ да ги гаси кога се съмне, а не въ 4 часа. При това да не свива фетилъ до изгасване, а да пуша пълната свѣтлина. Нека Общ. управление не гледа че философа е нашъ, той става всѣкакъвъ, но Плѣвенца плаща и иска да се освѣтлява добре, а не прѣдприемача да печели пари, а тѣ да ходятъ изъ тѣници. Ний ще слѣдимъ за всичко и ще се повѣримъ.

Сѫщо обрѣща сериозното внимание и на г. Управлятелъ-дѣкаря на Дѣржавната болница и г. Надзирателя на тюрмата да обрѣща сериозно внимание какви продукти се даватъ и дали тѣ отговарятъ на посемитѣ условия по които ги е наелъ прѣдѣдателя, че както ни се донася не било динъ за гладвано и често пихи се давали лоши и долнокачествени прѣдѣдмети отъ прѣдѣдателя, комуто се искало да печели иного пари отъ фалшиви. Не трѣбва да се гледа че той е отъ нашъ, а да се изисква всичко споредъ посемитѣ условия. Ще слѣдимъ.

Единъ приятель ни моли да запитаме кмета на гр. Плѣвей г. Т. Табаковъ, истини ли е че по негова заповѣдь е издадено на Вѣлчо Пижовъ, тогавашемъ общински Стар. Полски стражаръ, а по настоящемъ д-ръ Мад. горски стражаръ, свидѣтельство за бѣдностъ, съ което той се вѣсползвалъ и си наскърбъ 4 коли дѣрва отъ Дѣржавната гора при селото Картохабен називаемо „Гаваската дръмка“, отъ което закаралъ частъ у до мѣть си, а частъ отъ тѣхъ искаралъ на пазаръ и ги продалъ. Отъ гдѣ на кждѣ г. Кмета го е призналъ за бѣдъ, когато той е получавалъ заплатата като стар. полски стражаръ, а когато ний знаемъ, че много по бѣдни сѫ врѣщи и не сѫ удовлетворявани и имъ е отказано, на нашъ бай Вѣлчо се издава и когато е служашъ. Не иде ли това да покаже, че г. Кмета въ случаи е погледналъ на бай Вѣлчо като на нашъ и е гледалъ да му отслужи, защото и бай Вѣлчо въ дѣя на избора се е трудилъ за него. За този стражаръ ний чакаме и другъ отговоръ отъ г. Кмета пакъ за дѣрва, отъ брой 6 на вѣстника и, и до днѣсъ иѣмъ никакъ отговоръ, съ мѣлчайшето до сега на г. Кмета не иде ли да се оправда че всичко е одарено да спряга глагола „крадете да крадемъ“. Ще чакаме да ни се отговори и по дѣвѣтъ питание и ще се повѣримъ по обстоятелствието по тия кражби които сѫ не отъ малъкъ общественъ интересъ.

Нашитѣ приятели. Ниваритъ се много сърдили, защото сме извадили на явъ иѣконо тѣници работи. Ще имъ кажемъ, че ний още пишо не сме казали, да мѣлчайтъ, че ако речемъ да се впуснемъ по на дѣлбоко, тогава ще и се види тя края. Да направимъ ли на читателите си за боя и попрѣжитѣ между единъ отъ членовете на управите имъ скважини и за душевниятъ приятелъ на г. Директора г. Цв. Д. Влаховъ, който постоянно кисне въ д-ръ „Нива“ и инспира всичко отъ ново койго може да забѣрка иѣкона каша съ дружеството. Акционери свѣгсете се и на 29 т. и. се язетѣ всички на събранието, ма-каръ че може да се не допуснетѣ,

отъ новите управици, а ще поискатъ да упражнятъ върху Ви чл. 46 отъ устава, че не се сте биле исправи длѣжници къмъ дружеството, а ии членовете на управителя сѫвѣтъ съ заплатите и си и никога не расправаши сѣмѣтъ ще могатъ ли да взематъ участие въ събранието! Прѣдъ всички управици тѣ тѣвѣба да наредятъ свойтѣ сѣмѣтъ че послѣ да изискватъ и отъ акционери събърятъ се всички на 29 тек. мѣсецъ въ салона на събранието.

Единъ стива за Манихурия, а много ще отидатъ въ котежа, иѣжду които не липса и нашия философъ, който на лѣво и на дѣсно ни се копри че спечели съ честенъ трудъ. Тѣзи днѣ Хр. Ат. Гѣрковъ подалъ заявление до сѫда и моли да биде расправянъ като свидѣтель по иѣконо си дѣло, защото щѣль да заминава за Манихурия въ помощъ на московците! При распита този Манихурецъ раскрилъ много работи по взиманіе и даваніе взятки по разни тѣргови и на спѣката излизатъ, бивши общински съветници и иѣстоще кметове, бивши и съ реалии гараций прѣдѣдприемачи—философъ и още редъ други.

Ще чакаме да видимъ какво ще направи прокурора по тая работа и ще се повѣримъ съ специалистъ по тъпъръстъ.

Кой е Сарданапаль. Въ едно отъ антрефилетата на послѣдний ни брой 8 бѣхме обѣщали, че ще подадимъ на Великъ-днѣ едно червено яице томува, който прѣвъ и отгадае кого ний окачествуваме за „Плѣвенски Сарданапаль“. По поводъ на това единъ отъ членовете ни вѣсто отговоръ ни испраща слѣдните иѣколко реда:

Видишъ ли човѣкъ мазень, изладенъ, изправенъ, въ дѣлникъ съ фракъ, рединютъ, рѣжавици, много прѣстени, крива шапка, изсити мустаки, питай го за Св. Никола, Св. Йоанъ и. Кръзъ ако плюне, казва: дренни съмъ ялъ. . . . По три дни може да не яде, ама папироси отъ I качество пущи и врѣски посѣдна мода носи. Претенции на блаугордство. Много се хвалятъ. Гдѣто седнатъ и станатъ все за хубаво мезе и винце приказватъ. Искренни сѫ, но не откровени, за приятель душа даватъ, на парата имѣдатъ като на муха, имѣдатъ да се отрѣватъ отъ нея за да не имъ тѣзи. А за вермутъ душа даватъ, особенно като се налива въ голъмъ чаша. Ей приятелю, подобно отгатвание ний не можемъ да разберемъ, то е достояние само на боленъ Дойчинъ—дипломата, а може би и на нашъ дѣревенъ философъ—евангелиста, регулятора на свѣтлината въ града и, за това спорѣдъ нѣзаслужавашъ червено яице.

Мѣждународно изложение по лен, леневиото сѣве и ленени производстви, ще се открие тая година въ гр. Прага (Ческо) прѣвъ и. Май и. с. Желающи да взематъ участие, могатъ да се откликнатъ до редакцията ии за подробности.

Движение на населението въ гр. Плѣвей прѣвъ и-цъ Януарий 1904 год.

Умрли 42 човѣка отъ които: 30 маже и 20 жени. По болѣсти слѣдватъ така: отъ вѣспаленіе на бѣдия дробъ 5 маже и 4 жени, отъ Невралгия 1 мажъ, отъ Дифтеритъ (ломо гърло) 2 маже, отъ болести на грабиачния стълъ 1 мажъ, отъ Охтика, 3 маже и 3 жени, отъ старостъ 6 маже и 1 жена, отъ Епилепсия (припадличева болѣсть) 1 жена, прѣждеврѣменно родено 1 мажъ, отъ изгаряне 1 мажъ и 1 жена, отъ кашлица 1 мажъ, умрѣли въ първата седмица слѣдъ раждането 2 жени, отъ слабостъ 1 мажъ, отъ кръвоизливане въ мозъка 1 мажъ, отъ болѣсти на матката 1 жена, отъ

чериата кашлица 1 мжъ, отъ нервна болест 1 мжъ, отъ гемиграна 1 мжъ, отъ възпаление на ципата която сбива бъдия дробъ 1 мжъ, отъ събиране вода въ мозъка 1 мжъ, отъ ти фъсъ 1 мжъ и отъ растрескство на стомаха и червата 1 жена.

Родени 36 мажки и 38 женски отъ които 32 Българи мажки и 32 Българи женски, 4 мажки и 3 женски турски, 2 женски Еврей и 1 женско Италианци.

РАЗНИ

Изкуствено боядисани вина се познават по това, че пътиата отъ тъх изгубват цвета си отъ действията на готварската соль, винения камък и сернистия окисъ. Следователно да приемаме, че едно вино е боядисано достатъчно, ако опътимо едно парцалче отъ него и да го положиме надъ къщче запалена съра и послѣ да го промиреме съ студена чиста вода. Ако парцаля се очисти то виното е боядисано.

Средство за отучване кравата да си избазайва собственото млеко. Взема се отъ аптеката едно колкото оръхъ парче сабуръ разгопява се въ половина шишче топла вода и съ този съставъ измивай три пъти на денъ винето ѝ.

Противъ раните отъ спъдата у конетъ много добре спомага смълно опечено кафе, съ което да се посипватъ. Употребяватъ за същата цѣль и сажди отъ коминя, насишватъ се на дебели слоеве на раните и слѣдъ 2—3 дена посипаната рана се стъга и слѣдъ нѣколко дни зараства.

А. С. П.

Всесветската търговия през 1902 г. Споредъ данните на статистическото бюро въ Вашингтонъ общият експортъ на всичките държави въ светъ, възлиза на 10,278,616,000 лири стерлинги, а вносът — 11,515,755,000 лири стерлинги. Разликата между тези две цифри се обяснява първо отъ увеличението цената на стоките, причинено отъ разносите на транспорта и отъ факта, че вносът на една страна винаги по грижливо се контролира отъ колкото и една изисъ. Общият доходъ на всичките страни въ света възлиза на 7,854,301,000 лири стерлинги, а общият расходъ на 7,939,540,000 лири стерлинги. Държавите дългове се възкачватъ на 34,389 604,970 лири стерлинги, разходът за погашението и лихвите на тези дългове — 1,416,396,447 л. ст. Общата цифра на турните въ циркуляция монети въ всичките държави възлиза на една стойност отъ 11,999,300,000 лири стерлинги.

Сп. „Н. Ст.“ брой 3.

Т. М. КАРАБЕЛЕВЪ

агентъ на I-то
Взаимно-Спомагателно Др-во
„Подкрепа“ за гр. Плъвенъ и всички села принадлежащи административно къмъ този градъ, съобщава на желаещите да се запишатъ членове на др-вото или да внасятъ членски вносове и даватъ помощи за приюта, както и да искатъ свидетелства по дружествените работи — писмено или устно, могатъ да се отнесът до агенцията му, която се помещава въ Търговското Бюро на Т. Карабелевъ & Юрд. Кочевъ, (улица „Александрова“ № 458)

2—5

ВАЖНО ЗА ДОМАКИНКИТЕ

Всекоя домакинка безъ всички познания може да боядисва прѣда, вълнени платове, памучни платове, специално парчали за чории съ пристигналите бой въ магазинъ

„Хигея“ — Плъвенъ Съ 20 ст. може да се боядисва около 1 кг р. прѣда.

Магазинъ „Хигея“ прѣправя също Царската синка за пране въ торбички, Бораксъ за колосование на бѣли дрѣхи, който ги прави корави и лъскави по 10 ст. торбичката, Руски сапуни и парфюми, каремели и пр.

Съ почитание:
2—10 Л. Константиновъ.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ въ Плъвенъ

Разполага съ продажба на малинови фиданки, ягоди, облагородени и гладки американски прѣчки, колци за лозя и доставлява всъкакъвъ видъ земедѣлчески машини, инструменти, съмена и всички видове артикули, които се произвѣждатъ въ Русия и на западъ

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

На Плъвенското Ботушарско Търговско Акционерно Дружество „БРАТСКО СЪГЛАСИЕ“ въ гр. Плъвенъ отъ 1-ий Януарий до 31 Декември 1903 година.

БАЛАНСЪ

АКТИВЪ (имотъ) на 31 Дек. 1903 год. (дългъ) Пасивъ

№	ПАРТИДА	лева	ст.	№	ПАРТИДА	лева	ст.
1	Стока въ магазията . . .	23204	04	1	Капиталъ на 1-й Януарий 1903 г.	69907	46
2	Кассата наличност . . .	3329	90	2	Запас. фондъ .	562	30
3	Тъкущи сметки и полици . . .	58914	12	3	Мъсеченъ вносъ за 1903 год. . .	3300	—
				4	Капиталъ печалби	2302	24
				5	Разни кредитори	9376	06
					Всичко:	85448	06
					Всичко:	85448	06

ПЕЧАЛБА И РАСХОДЪ

РАСХОДЪ отъ 1 Януарий до 31 Дек 1903 г. — Печалба

№	ПАРТИДА	лева	ст.	№	ПАРТИДА	лева	ст.
1	Общи разноски	930	—	1	Отъ продадени стоки . . .	4073	27
2	Плати на служащите . . .	2480	—	2	Отъ отбивъ на покупени акции .	1488	97
2	Чиста печалба .	2302	24	3	Отъ глоби .	150	—
					Всичко:	5712	24
					Всичко:	5712	24

Забѣлѣшка: Отъ горната сума на баланса, като се спаднатъ кредиторските ср. лева 9376.06 л. и запасния фондъ отъ 1898 до 1903 год. лева 562.30 и за запасенъ фондъ по 2 % отъ печалбата на 1903 год. лева 46.04, то чистъ капиталъ на Дружеството възлиза на 31 Декември 1903 год. ср. лева 75,463.66, раздадени на 550 акции дава всяко по л. 137.20 ст. и 66 %, т. е. общия процентъ на чистата печалба е на 6 % по лева 3.26 и 69 % за една година.

Управителъ съвѣтъ: Прѣдсѣдателъ: Стефанъ Н. Деневъ, Директоръ-касиеръ: Л. Ив. Коларовъ, Членъ: Спасъ Т. Стояновъ

До Господи членовете на Плъвенското Ботушарско Търговско Акционерно Дружество „БРАТСКО СЪГЛАСИЕ“

ДОКЛАДЪ

Отъ членовете на провѣрителниятъ съвѣтъ на сѫщото дружество

Господи Акционери!

На основание чл. 32 отъ устава на Дружеството, честъ имамъ да Ви явимъ, че като провѣрихме представената отъ Управителния съвѣтъ приложената тукъ равносмѣтка по извѣршените операции отъ 1 Януарий до 31 Декември 1903 год. Намѣрихме, че всичките сметки извадени въ Баланса сѫ върни и точни и се равняватъ съ дружествените книги.

гр. Плъвенъ, 13 Февруарий 1904 год.

Провѣрители: Кръстю Ц. Коланджиевъ, Хр. П. Маргаритовъ, Василъ Калчовъ, Цвѣтко Б. Дунчовъ и Юранъ Геновъ.